

UZASADNIENIE

Powódka K. P. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Szkoły Wyższej C. B. w S. na swoją rzecz kwoty 7.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 września 2012 roku, a ponadto o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że do 12 września 2012r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę u pozwanej za wynagrodzeniem w wysokości 5000 zł miesięcznie zgodnie z aneksem z dnia 1 sierpnia 2012r. W dniu 30 sierpnia 2012r. pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę i do dnia założenia pozwu nie wypłaciła powódce wynagrodzenia za sierpień i wrzesień 2012r. Mimo skierowania do pozwanej wezwania do zapłaty zaległość nie została uregulowana. Powyższe potwierdziła kontrola Okręgowego Inspektoratu Pracy oraz wyrok nakazowy Sądu Rejonowego (...) z dnia 8 stycznia 2013r.

Sąd uwzględnił żądanie powódki wydając nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Nakaz ów w całości został zaskarżony przez pozwaną, która w sprzeciwie wniosła o odrzucenie powództwa w całości, a w razie nieuwzględnienia tego wniosku, o zawieszenie postępowania, gdyż rozstrzygnięcie sprawy zależeć miało od wyniku innego toczącego się postępowania. W dalszej kolejności wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych.

Wskazała, iż powództwo powinno ulec odrzuceniu, ponieważ przed tutejszym Sądem toczy się postępowanie o sygn. akt(...) w sprawie przywrócenia powódki do pracy i zasądzenia wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy. Z ostrożności procesowej wniosła o zawieszenie niniejszego postępowania z uwagi na toczące się wskazane powyżej postępowanie. Dalej wskazała, że stosunek pracy pomiędzy stronami ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. Jako przyczynę pozwana wskazała zawinione działanie pracownika, powodujące zagrożenie interesów pracodawcy oraz jego założycielowi. W szczególności powódka w porozumieniu z innymi osobami zamierzała doprowadzić do uwłaszczenia się na majątku pozwanej i przeniesienia nieodpłatnie na kierowaną przez siebie spółkę (...) uprawnień organu założycielskiego pozwanej. Dodała, że powódka wykorzystywała nieodpłatnie majątek szkoły do prowadzenia spółki (...), korzystając z pomieszczeń szkoły, jej infrastruktury, obsługi sekretariatu itp. Podkreśliła, że powódka nie jest uprawniona do otrzymania wynagrodzenia za pracę w kwocie wskazanej w petitum pozwu, albowiem aneks datowany na dzień 1 sierpnia 2012r. w ocenie pozwanej, został antydatowany i ma charakter pozorny, a w konsekwencji jest nieważny. Nigdy nie doszło do zmiany treści łączącego strony stosunku pracy ani co do charakteru łączącej strony umowy ani co do wysokości należnego jej wynagrodzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 kwietnia 2011r. strony zawarły umowę o pracę na okres próbny od dnia 1 maja 2011r. do dnia 31 lipca 2011r. na stanowisku pełnomocnika Rektora ds. rozwoju, w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem miesięcznym 1400 zł brutto. Następnie w dniu 1 lipca 2011r. strony zawarły aneks do przedmiotowej umowy, na podstawie którego wynagrodzenie zasadnicze powódki zostało ustalone na kwotę 3000 zł brutto miesięcznie.

Dnia 1 sierpnia 2011r. pomiędzy stronami została zawarta kolejna umowa o pracę na czas określony od dnia 1 sierpnia 2011 do dnia 30 września 2012r. z takimi samymi warunkami pracy i płacy.

W ramach swoich zadań pracowniczych powódka zajmowała się opracowywaniem warunków tworzenia oddziałów zamiejscowych pozwanej, studiami podyplomowymi i zadaniami powierzonymi przez kanclerza.

Dowód: umowa o pracę na okres próbny z dnia 29 kwietnia 2011r.- k.7, aneks do umowy o pracę z dnia 1 lipca 2011r. – k.8, umowa o pracę na czas określony z dnia 1 sierpnia 2011r.- k.9, zeznania świadka D. C. – k.474v, zeznania świadka A. G.-K. k. 532, zeznania świadka S. K. k. 533, zeznania świadka T. S. k. 532-533.

W maju 2012 r. powódka wraz z D. C. podjęli próbę przeniesienia uprawnień i obowiązków założyciela pozwanej przysługujących spółce (...) na spółkę (...). Powódka była wówczas udziałowcem i prezesem zarządu spółki (...)

Natomiast D. C. prezesem zarządu spółki (...), i jednocześnie kanclerzem w pozwanej szkole. O podjętej próbie nie mieli wiedzy (...) spółki (...).

Dowód: odpis z KRS – k.51-69, 92-95, protokoły - k. 61-91, zawiadomienia z załącznikami k. 98-113, pismo z 24.05.12 r. k. 114-115, decyzje k. 116, 118, 146, 188-218 pismo z 24.05.12 r. k. 117, umowy k. 137-143, uchwała k. 144-145, oświadczenia k. 151-163, zeznania świadka D. C. – k.474v, zeznania świadka T. S. – k.532-533.

W dniu 1 sierpnia 2012r. strony zawarły aneks do umowy o pracę, na podstawie którego umowa o pracę powódki stała się umową na czas nieokreślony, a jej wynagrodzenie wzrosło do 5000 zł. Decyzję taką w imieniu pozwanej podjął D. C. jako jej kanclerz.

Treści aneksu nie wprowadzono od razu do programu płacowo-kadrowego wykorzystywanego przez pozwaną. Uczyniono to dopiero 21 sierpnia 2012 r.

Dowód: aneks do umowy o pracę z dnia 1 sierpnia 2012r.- k.10, zeznania świadka D. C. k. 474v, zeznania świadka A. G.-K. k. 532, zeznania świadka M. P. k. 474v-475, pismo z 15.07.12 r. k. 531, zeznania świadka T. S. k. 532-533.

Ostatecznie próba przeniesienia uprawnień organu założycielskiego na spółkę (...) nie powiodła się. Dnia 12 sierpnia 2012 r. odwołano D. C. ze stanowiska kanclerza i powołano na nie S. K.. Nowe władze uczelni wstrzymały wypłatę wynagrodzenia za pracę m.in. powódce.

Dowód: zeznania świadka D. C. k. 474v, zeznania świadka A. G.-K. k. 532, zeznania świadka S. K. k. 533, zeznania świadka T. S. k. 532-533.

Od dnia 23 sierpnia 2012 r. powódka nie stawiała się w miejscu pracy i nie świadczyła pracy na rzecz pozwanej.

Dowód: zeznania świadka S. K. k. 533, zeznania świadka T. S. k. 532-533.

Stosunek pracy łączący strony został rozwiązany z dniem 12 września 2012 r. na skutek oświadczenia pozwanej bez zachowania okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę swojej decyzji pozwana wskazała rażące naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych polegających na:

- 1) działaniu na szkodę (...) (...)
- 2) porzucenie pracy,
- 3) wykorzystywanie obiektów i majątku szkoły do prowadzenia działalności gospodarczej (...)
- 4) podpisanie wspólnie z Panem D. C. fikcyjnego i w ocenie pracodawcy antydatowanego aneksu do umowy o pracę zawierającego nieuzasadnioną podwyżkę wynagrodzenia noszącego tą samą datę, co umowa o pracę na czas nieokreślony,
- 5) świadome wprowadzenie pracodawcy w błąd o do okoliczności istotnych dla funkcjonowania szkoły.

Niesporne

Pracodawca płacił powódce wynagrodzenia od 1 sierpnia 2012r.

Niesporne

W dniu 17 sierpnia 2012r. pozwana złożyła zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej (...) w S. o popełnieniu przestępstwa przez ówczesnego Prezesa Zarządu D. C. i K. P. na szkodę (...) Sp. z o.o. w S. (poprzednia nazwa pozwanej) przestępstwa określonego w art.296 Kodeksu karnego polegającego na przeniesieniu całości uprawnień jako założyciela (...) (...) w S., a także (...) (...) w S. na Instytut (...) Sp. z o.o. w S. bez konsultacji ze współnikami

pozwanej w drodze porozumienia pomiędzy ówczesnym Prezesem D. C., a Instytutem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S., którego Prezesem jest K. P..

Dowód: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa – k.98-100

W dniu 7 września 2012r. powódka skierowała do pozwanej wezwanie do zapłaty zaległego wynagrodzenia, ale pozwana nie uczyniła temu zadość.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 6 września 2012r. wraz z potwierdzeniem nadania i zwrotnym potwierdzeniem odbioru – k.16-17, wezwanie do zapłaty z dnia 7 maja 2014r. – k.25

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie zasadniczo był bezsporny, a ustalony został w oparciu o dowody z dokumentów oraz zeznania świadków. Zostały one uznane za wiarygodne, albowiem nie pozostawały ze sobą w sprzeczności. Sąd nie przeprowadził dowodu z zeznań A. Ż., albowiem ta będąc wezwana na rozprawę w celu złożenia zeznań nie stawiała się i nie przedłożyła jakiegokolwiek usprawiedliwienia. Z kolei nieprzydatnymi dla ustaleń okazały się zeznania świadka A. S.. Świadek ten nie posiadał wiedzy przydatnej dla rozstrzygnięcia sprawy.

Podstawę żądania powódki stanowił przepis art. 22 § 1 k.p., wedle którego przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Strona pozwana nie przeczyła temu, iż nie zaspokoiła żądania powódki. W celu jego zniweczenia wskazywała, że aneks do umowy o pracę powódki zwiększający wysokość jej wynagrodzenia jest nieważny, gdyż został podpisany już po odwołaniu D. C. ze stanowiska kanclerza, a nadto powódka podjęła aktywność godzącą w interesy pracodawcy.

Materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu pozwolił ustalić jedynie, że dane z aneksu datowanego na 1 sierpnia 2012 r. zostały wprowadzone do programu księgowo-kadrowego wykorzystywanego przez pozwaną dopiero w dniu 28 sierpnia 2012 r., czyli już po odwołaniu D. C. ze stanowiska kanclerza. Wprowadzanie takich zmian odbywało się na polecenie kanclerza. On sam takich zmian nie wprowadzał.

Nie sposób wyprowadzić stąd wniosku, iż do podpisania aneksu doszło po 12 sierpnia 2012 r., i by to tej dacie D. C. polecił wprowadzenie zmian do programu, bądź sam je wprowadził. Skądinąd jest to wysoce wątpliwym, by po odsunięciu od swoich obowiązków wydawał polecenia pracownikom pozwanej.

W dalszej kolejności podkreślić należy, iż terminowe wypłacanie wynagrodzenia pracownikowi należy do podstawowych obowiązków pracodawcy. Wynagrodzenie nie jest świadczeniem uznaniowym. Tym samym pracodawca musi je spełnić, o ile nie zachodzą ustawowe przesłanki uprawniające do uchylenia się od tego obowiązku.

Pozwana nie powołała się na takie przesłanki. Powołała się natomiast na okoliczność nielojalnego postępowania powódki. Nie zostało to wyartykułowane w formie zarzutu, choćby nadużycia prawa podmiotowego stosownie do art. 8 k.p. Jednak nawet gdyby tak się stało, to należy zauważyć, iż przeniesienie uprawnień i obowiązków założyciela pozwanej nie było działaniem na niekorzyść pozwanej, ale działaniem na niekorzyść spółki (...). Z tym zaś podmiotem powódki nie łączył żaden stosunek prawny, a w tym stosunek prawny warunkujący w jakikolwiek sposób wypłatę wynagrodzenia za pracę wykonaną dla pozwanej.

Jedyne konsekwencje prawne, jakie mogła wyciągnąć pozwana wobec powódki w związku z jej postępowaniem, sprowadzały się do rozwiązania stosunku pracy, co też pozwana uczyniła.

Sąd uznał zatem zgłoszone żądanie za usprawiedliwione co do zasady. Nie uwzględnił go w całości, albowiem zgodnie z regulacją zawartą w art. 80 k.p. wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią.

Samo pozostawanie w stosunku pracy nie jest podstawą do uzyskiwania wynagrodzenia. Jeżeli pracownik nie wykonuje pracy, do nabycia przez niego prawa do wynagrodzenia niezbędne jest istnienie przepisu szczególnego (np. art. 81 k.p., art. 70 § 2 k.p., art. 129 § 5 k.p., art. 188 k.p.) lub postanowienia umowy, które przyznają mu to prawo (por. wyrok Sądu Najwyższego z 3 lutego 2016 r., sygn. II PK 339/14 i z 18 kwietnia 2011, sygn. III PK 62/10).

Nie było spornym między stronami, że łączący je stosunek pracy został rozwiązany 12 września 2012 r. Nie prowadziło to jednak do wniosku, że powódce przysługuje wynagrodzenie za cały czas jego trwania.

Sama pozwana w sprzeciwie podniosła, że powódka porzuciła pracę. Twierdzenia te znalazły potwierdzenie w relacjach świadków S. K. i T. S.. Zgodnie z nimi powódka nie stawiała się w miejscu pracy od 23 sierpnia 2012 r. i pracy tej nie świadczyła. Nie ujawniły się jednocześnie okoliczności wskazujące, iż nastąpiło to z winy pracodawcy, stąd powódka mogła domagać się wynagrodzenia za prace tylko za okres od 1 do 22 sierpnia 2012 r.

W miesiącu sierpniu 2012 r. do przepracowania było 176 godzin w 22 dniach roboczych. Z tego powódka przepracowała 15 dni, czyli 120 godzin. Po przemnożeniu stawki wynagrodzenia za godzinę pracy z ilością przepracowanych godzin należało jej się wynagrodzenie w wysokości 3.409,04 zł. Dano temu wyraz w pkt I wyroku. W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić jako bezzasadne, o czym orzeczono w pkt II.

Powódka domagała się także odsetek od wynagrodzenia poczynszy od 12 września 2012 r. Roszczenie to znajdowało usprawiedliwienie w normie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p., wedle którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Zgodnie z normą art. 85 § 2 k.p. wynagrodzenie za pracę płatne raz w miesiącu wypłaca się z dołu, niezwłocznie po ustaleniu jego pełnej wysokości, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego.

Powódka mogła zatem domagać się odsetek od wynagrodzenia za pracę w miesiącu sierpniu 2012 r. poczynszy od 11 września 2012 r., a odsetek od wynagrodzenia za pracę we wrześniu 2012 r. od 11 października 2012 r.

Ostatecznie żądanie odsetkowe zostało uwzględnione od kwoty 3.409,40 zł od dnia wskazanego przez powódkę, tj. 12 września 2012 r. W pozostałym zakresie podlegało ono oddaleniu jako bezzasadne z przyczyn wskazanych we wcześniejszej części uzasadnienia.

Orzekając o kosztach procesu Sąd, z uwagi na wynik sprawy, zdecydował się na wzajemne ich zniesienie między stronami na podstawie art. 100 k.p.c.

Zgodnie z art. 477² § 1 k.p.c. zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika. Dlatego też wyrokowi w punkcie I został nadany rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 5.000 złotych stanowiącej miesięczne wynagrodzenie powódki.

Wedle treści art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2006.167.1398 ze zm.) kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy. Z uwagi na fakt częściowego przegrania sprawy przez stronę pozwaną Sąd – zgodnie z zasadą przewidzianą w powyższym przepisie – nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 171 zł, na którą składała się wartość opłaty od pozwu w części, w jakiej uwzględniono jego żądanie (3.409,04 zł x 5%).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)